

ventet mig Indvendinger mod Adreſſen — jeg har ſelv næret Betænſelighed om, hvorvidt den Form, vi her have valgt, ogſaa er den rigtigſte Form for en ſaadan Udtaleſe, og jeg kunde maaffee ſelv have ønsket en anden Form, hvis det havde været muligt med Lethed at finde en ſaadan — men jeg tilſtaaer, at det har forbauſet mig meget at høre de Indvendinger, ſom ere komne frem. Hvad der iſær synes mig mærkverdigt, er den Behreidſe mod Adreſſen, at den er unconstitutionel, at den gaar ud paa at øve Tryk paa Hans Majeſtæt, og at det er utilladeligt paa denne Maade at paavirke Kongens Prærogativ til at vælge ſine Miniſtre, og det har forbauſet mig dobbelt at høre en ſaadan Sætning fra Folk, ſom ere det parlamentariſke og constitutionelle System hengivne. En ſaadan Paafind vil jo kunne gjælde det meſte Arbejde, ſom vi foretage i den lovgivende Forſamling; hvad ſkulde man da ſige om hele Statsbevilningsretten, Nægtelſe af Finantsloven og andre lignende Ting (Afbrydſe af Billie). Det ærede Medlem ſiger: „Forførdeligt“; men jeg synes ſnarere, det er forførdeligt, at man i en constitutionel Forſamling ſaa mange Aar efter vor frie Forfatnings Indførelſe ſkal høre ſaadanne Skræmmebilleder opſtillede, at dette er en utilladelig Maade at paavirke Hans Majeſtæt Kongen og indvirke paa hans Prærogativer paa. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nimmeſtad) opſtillede ſom den Forudsætning, hvorfra Adreſſen fornuſtigtvis maa gaae ud — ved Stiden af den, ſom vi tilfald ikke kunne gaae ud fra, Thingets Oploſning — at Hans Majeſtæt vilde vælge et Miniſterium fuldſtændig overeensſtemmende med det Fleertal, ſom her har ſtemt ſammen. Jeg for mit Bedkommende behøver ſelvfølgelig ikke at fratægge mig denne Forudsætning, da jeg, forinden jeg ſtemte over den Sag, ſom har givet Anledning til Miniſterkiftet, ſaa beſteemt og ſkarpt ſom muligt ſøgte at fremhæve, at jeg ikke gaar ud fra en ſaadan Forudsætning, og at jeg ikke anerkjender, at Majoriteten her er en ſaadan, ſom der paa denne Maade kunde tages Hensyn til, eller at der i det Hele her er nogen virkelig faſt parla-

mentariſt Majoritet. Jeg nægter fremdeles ikke, at det forekommer mig, at man har været noget utafnemlig ved Forhandlingerne om denne Adreſſe. Jeg havde ventet, at netop de, ſom ſtemte anderledes end vi, vilde have været i høj Grad tilfredſe med denne lille Udtaleſe, ſom her er kommen frem. Hvad var det, ſom man behreidede os, ſom ſtemte mod Miniſteriet? Hvad var det for et Hovedargument, ſom man gjorde gjældende imod os? Det var netop Hensynet til Sagernes praktiſke Gang. Der var ikke Spørgsmaal om Frygt for at styrte et Miniſterium, ſom vilde blive, men kun for at lamme Forretningernes Gang og hindre nyttige Love fra at komme ud, naar Miniſteriet Frijs traadte bort 2 til 3 Uger før, end Tilfældet ellers vilde være. Det Skræmmebillede, ſom opſtilledes for os, var, at Sagerne vilde komme til at ligge hen og ikke vilde kunne gennemføres. Er der nu Noget, hvorved vi for vort Bedkommende kunne viſe os mere beredvillige til Sagernes Fremme end, naar netop vi nu, da der er en paſſende Tid og Leilighed dertil, udtale vor Willighed til at arbejde ſammen med den Regjering, ſom Hans Majeſtæt vil vælge. Netop dette troede vi maatte tiltale de Herrer, ſom ſtillede ſig anderledes end vi, at vi, ſom her udgjorde Fleertallet, udtalte vor fuldſtændige Beredvillighed til og vor Fortroſtning og Haab om, at vi kunne komme til Ende med nogle af de Sager, ſom foreligge, og ſom jeg ganſke viſt ogſaa tillægger ſtør Vigtighed. Jeg for mit Bedkommende er overbevist om, at det ikke vil være vanſkeligt med nogen god Willie fra begge Sider — vi for vort Bedkommende udtale jo her vor gode Willie —, og naar vi møde en tilsvarende god Willie fra den nye Regjerings Side, at ſaae flere af diſe Sager, ſelv de, ſom hidtil have ſtaaet noget tvivſomt, førte til en god Ende. Denne Utafnemlighed, om jeg ſaa maa ſige, ſom man har viſt overfor Adreſſen, overgaaes dog af den Maade, hvorpaa man omtaler den Form, ſom vi have ønsket for Adreſſens Behandling, og ſom jo netop er i Overeensſtemmeſe med det Duſte, der gjør ſig gjældende om, at ſaa vigtige Sager fremmes ſaa hurtigt ſom muligt. Dette, at vi